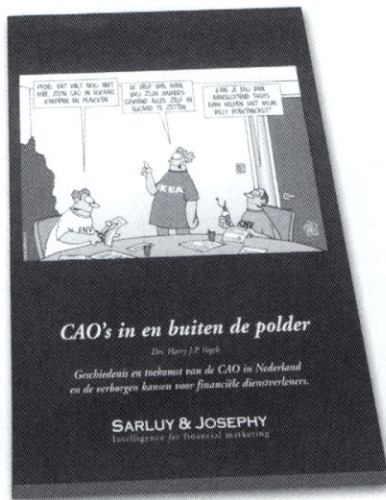

Boekbespreking

CAO's in en buiten de polder

Door gewijzigde wetgeving bij de sociale zekerheid, cao's en pensioenen in de afgelopen tien jaar komen verzekeraars en intermediairs steeds meer op het terrein van cao's en bedrijfstakpensioenfondsen. En dat is van oudsher het terrein van vakbonden en werkgeversorganisaties. Vooral de vakbonden hebben het hier moeilijk mee.

In deze publicatie schetst Harry Vogels, een doorgewinterde cao-kenner, het ontstaan, de geschiedenis en de huidige situatie van de cao. En de nieuwe rol van verzekeraars en intermediairs. Er is bijvoorbeeld sinds 1998 een belangrijke wetwijziging van kracht in de verplichtstelling van bedrijfstakpensioenfondsen. Er zouden meer vrijstellingen kunnen komen. Het gaat daarbij om vrijstellingen op grond van concernvorming, beleggingsrendementen en/of een eigen cao. Vogels legt in zijn boek uit dat vrijstelling in verband met concernvorming een vanzelfsprekende vrijstelling is. Vrijstelling in verband met beleggingsrendement is voorlopig uitgesloten, omdat het rendement van bedrijfstakpensioenfondsen voldoende is volgens de wetgeving. Vrijstelling in verband met een eigen cao is wel mogelijk maar complex. Deze complexiteit wordt mede veroorzaakt doordat de financiële wereld tamelijk onbekend is met de cao-wereld.

De vrijstellingen kunnen leiden tot cao's 'buiten de polder' om, dus cao's die niet via de gevestigde vakbonden worden afgesloten. De auteur ziet hier belangrijke kansen voor de verzekeraars en intermediairs. De kansen die deze bedrijven kunnen krijgen, worden in dit boek dan ook uitvoerig belicht.

Vakbonden De vakbonden willen vast blijven houden aan de centrale bedrijfstak-cao en bedrijfstakpensioenfondsen. Vakbonden, werkgevers en werkgeversorganisaties zijn de enige

partijen die een cao mogen afsluiten. Daarom is de rol van de vakbonden zo belangrijk.

Aan vakbondszijde zijn vooral drie gevestigde vakbonden actief: de FNV, de CNV en de Unie. Maar de laatste jaren komen daar nieuwe vakbonden bij, zoals de eigen ondernemingsvakbonden van IKEA en Holland Casino en andere onafhankelijke vakbonden die niet zijn aangesloten bij een van de drie bonden, zoals de LBS uit Rotterdam en de Regiovakbond ABW.

De reguliere vakbonden keuren deze andere onafhankelijke vakbonden af, omdat zij 'buiten de polder' opereren. Met 'buiten de polder' wordt bedoeld dat deze vakbonden niet deelnemen aan de centrale gesprekken in de Stichting van de Arbeid. Maar deze onafhankelijke vakbonden kunnen ook niet worden afgekeurd, omdat er een internationaal recht op vakbondsvrijheid bestaat. De laatste jaren sluiten de nieuwe onafhankelijke vakbonden in toenemende mate nieuwe cao's af, waarbij de verzekerbare arbeidsvoorwaarden en pensioenen worden ondergebracht bij verzekeraars in plaats van centrale cao-fondsen en bedrijfstakpensioenfondsen.

Vogels besteedt in zijn boek veel aandacht aan deze nieuwe ontwikkelingen, mede aan de hand van negen concrete voorbeelden uit de praktijk. Verder gaat hij in op het fenomeen 'eigen ondernemings-cao' en zet hij in het laatste hoofdstuk de rol van de verzekeraar bij de eigen cao helder uiteen.

'CAO's in en buiten de polder', Harry Vogels

Uitgever: Sarluy & Josephy, Amsterdam, 2002

Informatie: fax (020) 509 10 25, e-mail: info@tfm.nl en/of vogels@caoadvies.nl

Kosten: € 15,-

Citaat:

'De meeste gevestigde vakbonden hebben zeer veel moeite met nieuwe, andersdenkende spelers. Om hen tegen te houden, worden ze uit centrale overleggen geweerd. Verder probeert de vakbeweging de minister dusdanige eisen aan de nieuwelingen te laten stellen, dat het werken ze onmogelijk wordt gemaakt.

... Dit heeft te maken met de rijkelijk gevulde cao-fondsen. Via algemeen verbindend verklaarde cao's moeten complete sectoren afdragen aan allerlei fondsen. Het is een wereld van landje-pik en inlijven, vanwege de belangen van miljoenen euro's.'

Zo kan een onderneming moeilijk dispensatie van cao-bepalingen krijgen. Daarover oordeelt geen onafhankelijke instantie, maar oordelen de cao-partijen zelf.'